

Sanctus

– et magasin, som beskriver liberal katolsk kirke

Nr. 44, 14. årg — juni 2020

liberal katolsk kirke i Danmark

Sankt Gabriels Kirke, Aarhus

Ansvarshavende præst:

Lise Ollendorff
Finsensgade 52, 2. th., 8200 Århus N
Tlf: 6091 7602; mail: lise@lkk-dk.dk

Menighedsrådsformand:

Dorte Abildskov
Skjoldborgsvej 3, Selling, 8370 Hadsten
Tlf: 2972 4284; mail: dorte@lkk-dk.dk

Kasserer:

Finn Andersen
Skjoldborgsvej 3, Selling, 8370 Hadsten
Tlf: 2972 5030; mail: finn@lkk-dk.dk

Maria Magdalene Kirke, Nordsjælland

Ansvarshavende præst og menighedsrådsformand:

Birgit Adelsteen Ljungdahl
Hansensvej 10, 1.tv., 3400 Hillerød
Tlf: 6134 2365; mail: birgit@lkk-dk.dk

Biskop CW Leadbeaters Kirke, Roskilde

Ansvarshavende præst:

Kenneth Christensen
Sommervej 11, 4040 Jyllinge
Tlf: 2874 1721; mail: kenneth@lkk-dk.dk

Helligånds Oratorium, København

Ansvarshavende diakonisse:

Simone Andersen
Brumleby 103, 2100 København Ø
Tlf: 8161 9320; mail: simone@lkk-dk.dk

Kasserer:

Simone Andersen (se ovenfor)

Øvrige

Regionalbiskop for Danmark

Jan Kvistborg
Hasselvej 50, 9260 Gistrup
Tlf: 2938 7444; mail: jan@lkk-dk.dk

Biskop: Uffe Børjesen
Knudsskovvej 73 B, 4760 Vordingborg
Tlf: 5067 2446; mail: uffe@lkk-dk.dk

Pastor Mogens Blichfeldt
Randersvej 90, Bendstrup, 8544 Mørke
Tlf: 2963 8479; mail: mogens@lkk-dk.dk

Pastor emeritus Natascha Høyer
Walkendorffsvej 88, 5700 Svendborg
Tlf: 2238 8244; mail: natascha@lkk-dk.dk

Diakon Karin Joy Wolff
Holmevej 6, 9490 Pandrup
Tlf: 4059 4440; mail: karin@lkk-dk.dk

Diakon Per Nielsen Hundrup
Solsbækvej 44, 9300 Sæby
Tlf: 4037 2901; mail: per@lkk-dk.dk

Foreningen liberal katolsk kirke i Danmark

Bestyrelse:

Kenneth Christensen, formand
Kirsten Mols, kasserer

Sanctus:

Sanctus udgives af foreningen liberal katolsk kirke i Danmark.

Bladet udkommer tre gange årligt:
februar, juni og oktober.

Ansvarshavende redaktør Jan Kvistborg.
Indlæg sendes til: redaktionen@lkk-dk.dk senest
1/1 (februar), 1/5 (juni) og 1/9 (oktober)

Artiklerne udtrykker forfatterens holdning.

Kirkens webadresse:

www.lkk-dk.dk –
Her kan tidligere numre af Sanctus læses.

Forside

Forside: Biskop JI Wedgwood flankeret af de to frimurersøjler

Forord

Af Biskop Jan

Til at starte med, vil jeg blot bemærke, at dette nummer af Sanctus er nr. 44 og vores magasin har nu eksisteret i 14 år. Det er imponerende og jeg vil

rette en kæmpe tak til alle dem, som har bidraget gennem årene. Besøg meget gerne kirkens hjemmeside lkk-dk.dk¹ hvor alle magasiner findes. De rummer mange herlige artikler, som netop beskriver den esoteriske kristendom, som kirken står for.

I sidste nummer af Sanctus skrev jeg i forordet, at jeg vil tale ind i den dagsorden, som beskriver, hvad liberal katolsk kirke i Danmark er for en kirke. I samme nummer kommenterede jeg på et af kirkens grundlæggende skrifter; Principforklaringen². Her bliver kirkens kerneværdier og de principper, som definerer Liberal katolsk kirke beskrevet. Principforklaringen er skrevet af kirkens grundlægger biskop

James Ingall Wedgwood. Wedgood var en ualmindeligt spirituel mand og hans esoteriske viden var enorm. Dette ses tydeligt afspejlet i Principforklaringen hvor biskop Wedgwood skaber rammerne om en i sandhed helt speciel kristen kirke³.

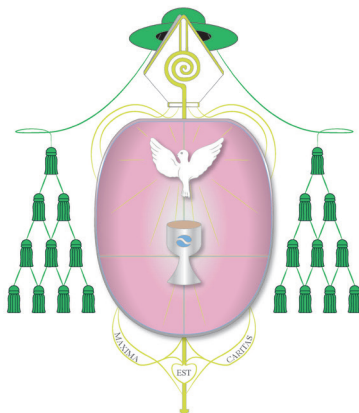
I det efterfølgende har jeg bearbejdet biskop Wedgwoods egne ord, som beskriver begyndelsen på vores kirke. For mig er det naturligvis vigtig læsning og viden, da det på så mange måder giver et billede af liberal katolsk kirke og dens berettigelse.

Rigtig god læselyst.

3 <https://lkk-dk.dk/onewebmedia/Sanctus/Sanctus%2043.pdf>, side 4-7

1 <https://lkk-dk.dk/materialer/sanctus.html>

2 <https://lkk-dk.dk/onewebmedia/Principper%20og%20%C3%A6resammenfatning.pdf>

Begyndelsen til liberal katolsk kirke

Af biskop James Ingall Wedgwood

bearbejdet af biskop Jan til brug for dette nummer af Sanctus

Jl Wedgwoods konsekration, 13. februar 1916. Wedgwood er nr. to i første række, i midten konsekратор Frederick Samuel Willoughby. Disse to er flankeret af de to medkonsekratorer Robert King og Rupert Gauntlet.

Grundlæggerne af liberal katolsk kirke.

Redaktøren har bedt mig sætte pennen til papiret og skrive nogle kommentarer vedrørende starten af liberal katolsk kirke. Beretningen herom har ikke til i dag været fortalt i sin helhed, og jeg udfører derfor gladelig hans forlangende. Jeg må bede om overbærenhed hos læserne, hvis en vis mængde selv-

biografi eller tale om undertegnede skulle snige sig ind i beretningen.

Fra en meget tidlig alder blev jeg interesseret i kirker. Jeg husker, at jeg som en syvårig dreng kom ind i den gamle kirke i Folkestone, og hvordan jeg brast i gråd, da jeg hørte orglet spille. Senere, da jeg begyndte i skole, modtog jeg timer i orgelspil. Min interesse i kirkemusik førte mig til en anglikansk kirke i byen. Jeg

blev dybt interesseret i den katolske præsentation af den kristne doktrin og tilbedelsesform. Jeg blev altertjener og begyndte at læse bøger om teologi. Til sidst besluttede jeg mig for at læse til præst i den anglikanske kirke

Mrs. Besant kom til York for at holde et foredrag. Jeg havde hørt hende én gang tidligere i Nottingham. Jeg sagde til den præst, i hvis kirke jeg arbejdede, og i hvis hus jeg boede: ”jeg skal hen for at høre denne kvinde igen, men denne gang skal hun ikke narre mig”. Tre dage senere tilsluttede jeg mig Det teosofiske Samfund og blev kort tid efter ekskluderet fra kirken. Præsten kunne ikke have en sådan kætter som sin kirkehjælper. Vi er de bedste venner i dag, og jeg har for nylig fortalt ham, at han handlede i min bedste interesse, og jeg vidste, at jeg ikke ville være blevet lykkelig i den anglikanske kirke.

Jeg havde lige netop tilstrækkelig økonomi til, at jeg kunne eksistere og hellige mig arbejdet i og for Det teosofiske Samfund. Fra 1911 – 1913 fungerede jeg som generalsekretær for samfundet i England og Wales. Da jeg forlod dette arbejde, blev jeg storsekretær for den britiske jurisdiktion inden for Fælles-frimureriet.

I 1913 blev der udgivet et læserbrev i én af aviserne i London, der handlede om fuglenes vaner og

handlingsmønstre. Brevet fangede mit øje, især fordi det var underskrevet af ærkebiskop A.H. Mathew, hvis funktion som gammelkatolsk biskop i England, jeg svagt var bekendt med. Noget påvirkede mig til at skrive til ham og stille spørgsmål om den kirke, han var overhoved for.

Forløbet af den udveksling af breve, der fulgte, var jeg ærlig nok til at fortælle om min forbindelse til Det teosofiske Samfund, og som en indikation på min overbevisning sendte jeg ham en kopi af Mrs. Besant's lille bog Teosofi. Han bad mig komme og besøge ham, og han accepterede mig med det samme. Jeg blev gendøbt og genkonfirmeret af ham. Jeg modtog de mindre ordener samt underdiakon og diakon og blev til sidst ordineret til præst 22. juli 1913. De følgende to år blev der af ærkebiskop Mathew fortaget yderligere præsteordinationer af andre medlemmer af Det teosofiske Samfund.

I efteråret 1914 rejste jeg til Adyar, Indien, til Det teosofiske Samfunds hovedkvarter efter en invitation fra Mrs. Besant, og det følgende år besøgte jeg også Australien. På det tidspunkt var jeg storsekretær i den engelske jurisdiktion inden for ordenen af Det internationale Fællesfrimureri, og min rejse til Australien skulle hovedsagelig ses i tilknytning hertil. Det var i året 1915, at jeg havde det privilegium at optage C.W. Leadbeater i frimureriet. Jeg talte med ham vedrørende min ordination, og han kom ved forskellige lejligheder, hvor jeg forrettede nadverens sakramente. Han var meget imponeret af den fantastiske kraft, som en ordination skænker, samt over de store muligheder en celebrering tilbød i forbindelse med udbredelsen af åndelig velsignelse over hele verden.

I mellemtiden havde ærkebiskop Mathew konsekreret F.S. Willoughby til biskop. I september 1914 sendte ærkebiskop Mathew et brev til gejstligheden, hvori han anførte, at han grundet sin fremskredne alder, fandt det ønskværdigt, at der blev taget ”øjeblikkelige skridt til at bevare den biskoppelige succession inden for vores del af kirken, så den ikke gik tabt”. Det var underforstået, at jeg også skulle konsekreres ved min tilbagekomst til England.

Den gammelkatolske kirke

På dette sted i vores beretning vil det være passende og belejligt at sige noget om den bevægelse, som ærkebiskop Mathew repræsenterede. Ved begyndelsen af det 18. århundrede gjorde en række hollandske gejstlige, der tilhørte en lokalafdeling i byen Utrecht, modstand mod det, som de betragtede som utidig og ulovlig indblanding fra Roms side. Det lykkedes dem at tilsikre sig den biskoppelige succession fra en biskop inden for den romersk-katolske kirke, og herefter opretholdt man et uafhængigt forhold til Rom.

Her bør der indføres nogle ord om ærkebiskop Mathews for-

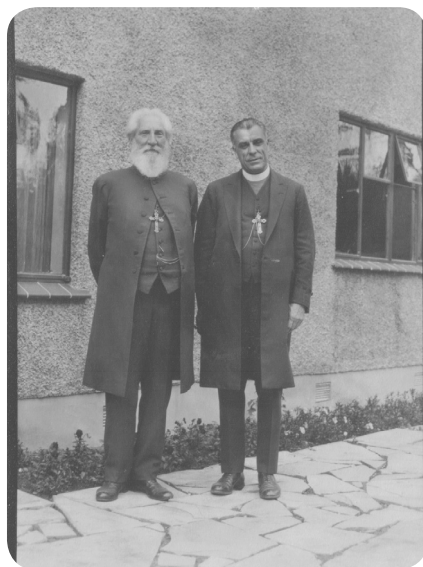
hold til Utrecht. Da vi tog fat på arbejdet i den engelske bevægelse, opdagede vi til vores forbavselse, at antallet af aktive tilhængere i landet kunne tælles på én hånd. Ærkebiskop Mathew havde haft uenigheder med den hollandske kirke og havde én efter én mistet sine hjælpebiskopper og sine tilhængere. I 1910 afbrød ærkebiskop Mathew forbindelsen til den gammelkatolske kirke og sit forhold til Utrecht.

Vores brud med ærkebiskop Mathew

Det virkelige problem med ærkebiskop Mathew var hans karaktermæssige ustabilitet. Udadtil var han en charmerende og høflig mand, og det var svært for den, der ikke kendte ham, at forestille sig ham som en person, der bevidst opførte sig uhæderlig eller uredelig. Men han ændrede hele tiden sit syn på tingene. Hans sind opførte sig som en vejrhane, der drejede sig efter øjeblikkets forandringer og krav og de følelsesmæssige reaktioner, der blev fremkaldt. Den aktive del af gejstligheden i bevægelsen besluttede at skille sig af med et lederskab, som de oplevede, manglede enhver form for ansvarlighed. Ærkebiskop Mathew "underkastede sig herefter betingelsesløst" den romerskkatolske kirke. Han sendte mig et brev, hvori han "nedlagde" den bevægelse, som han havde startet.

Reorganisering af kirken

Selv blev jeg konsekreret til biskop d. 13. februar 1916. af biskop Willoughby. Vores kapel var alt for lille til denne lejlighed, og vi benyttede Fællesfrimureriets tempel i London. Vores situation var ikke den letteste. Vi var ikke gået ind i bevægelsen med ønsket om at starte en ny kirke. Intet lå mig fjernere.

Få måneder senere var jeg endnu engang på vej til Sydney for at rådslå mig med C.W. Leadbeater. En sådan rejse var dyr, men det lykkedes mig at skaffe de fornødne penge, så rejsen blev mulig. Mr. Leadbeater så gode muligheder for, at bevægelsen kunne blive nyttig og stillede sin tjeneste til vores disposition uden forbehold. Han blev konsekreret til

biskop d.22. juli, 1916 efter i forvejen at være blevet døbt, konfirmeret og have modtaget de forudgående ordener ved min hånd.

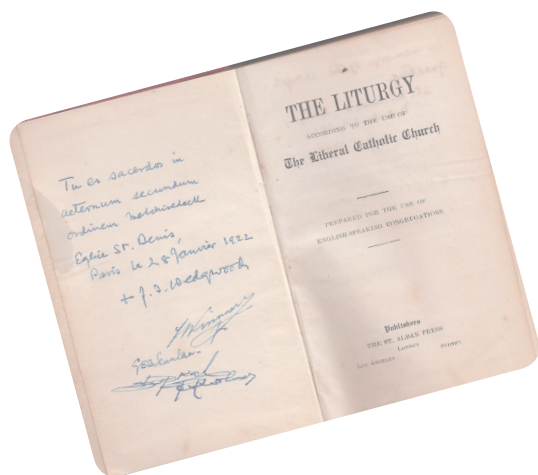
Der begyndte nu én af de lykkeligste og mest interessante perioder i mit liv. De mange og forskellige ritualer inden for kirken blev omhyggelig studeret, og gennem disse undersøgelser lagde vi grunden til den nuværende liturgi og til den værdifulde og interessante bog, der senere blev udgivet under navet *Videnskaben om sakramenterne*. Mine egne studier i teologien viste sig nu at være nyttige. Jeg var i stand til at formulere spørgsmål efter spørgsmål og de principper, der skulle styre arbejdet med det hellige sakramente samt få embederne til at fungere i kirken, blev gradvis belyst.

Vi var enige om, at der i arbejdet med at redigere liturgien ikke måtte finde afvigelser sted fra den almindelige kristne tankeretning og tilbedelse. Vores kirke er en kristen kirke, og den skal fortsætte med at være det. Vi fulgte den almindelige fremgangsmåde for den romersk-katolske liturgi, som vi fandt bedst egnet som grundlag for vores arbejde.

Vi gik i gang med at fjerne de mange træk, der efter vores mening skæmmede og svækkede de gamle liturgier. Henvisninger til frygt for Gud, til hans vrede og evige fordømmelse blev fjernet. Det sam-

me blev den konstante henvisning til et syndigt og værdiløst menneske og den hyppige appel om nåde. Tjenesten blev gjort så klar og fri fra gentagelser i sin opbygning som mulig. Der blev givet menigheden mange muligheder for at være med i tilbedelsen ved anvendelse af det sind, den vilje og den følelse samt den hengivenhed, man var i stand til at mønstre. De følelser, der blev lagt i munden på tilbederne er fyldte med åndelig hengivenhed og tjeneste og kan udtrykkes ærlig og dybfølt.

En anden ændring står endnu tilbage og bør omtales. Den historiske liturgi følger skikken fra den

tid, hvor man identificerede mennesket med det fysiske legeme og dets aktiviteter. Vores måde at omtale mennesket på, hvor det er en åndelig intelligens, der benytter et fysisk legeme, fører frem til større

effektivitet og langt større frihed, parathed og større selvudfoldelse. Den understreger tanken om samarbejde med den guddommelige Fader frem for den ydmyge holdning, og vender man sig udad i sin tjeneste til Gud og hans verden vil mennesket snart begynde at indse de uendelige ressourcer, som hans eget væsen rummer. Det er evner, mennesket har som fødselsret og ikke noget mennesket får gennem nåden.

Arbejdet med liturgien tog lang tid og kostede mange anstrengelser. Tidligt i 1918 blev en bog udgivet i London med de ceremonier, vi bruger. Bogens titel var *The Old Catholic Church* og var ”*beregnet til brug i engelsktalende menigheder inden for gammelkatolikkerne*”. Den fulde udgave af liturgien blev udgivet det efterfølgende år og er autoriseret og godkendt af mig med datoen for festen for Skt. Alban, 1919. Vi havde da ændret navnet til liberal katolsk kirke, og i stedet for ordet messe indsatte vi Hellige Eukaristi.

Jeg var ansvarlig for ordsammensætningen i liturgien til de fleste tjenester. Biskop Leadbeater og jeg selv samarbejdede med udfærdigelsen af kollekterne, selv om han hovedsagelig var ansvarlig for dem. Biskop Leadbeater udvalgte vers til salmerne og kantiklerne og de passager, der hørte til epistlerne og

evangelierne. Selv er jeg ansvarlig for udfærdigelsen af Principforklaringen.

Hvor meget kirken har betydet i mange menneskers liv, er der mange bekræftelser på. Det er muligvis i det små, fordi medlemskabet tælles i et mindre omfang, men kirken yder sit eget helt tydelige bidrag inden for de kristne kirkers rækker og tjener sit eget gode og indefra virkende formål som et instrument i tjenesten af vores fælles Herre og Mester.

+ JAMES INGALL WEDGWOOD

Præsiderende biskop 1916 – 1923

Kommentar

Af Biskop William H. Pitkin

I forbindelse med biskop Wedgewoods beskrivelse af starten på liberal katolsk kirke har biskop William H. Pitkin følgende kommentar til emnet Teosofien og kirken. Jeg synes det er interessant, så derfor er det også gengivet her. Det skal bemærkes, at en stor del af de mennesker, som føler sig tiltrukket af liberal katolsk kirke, også har en interesse for den esoteriske visdomslære. En lære som er beskrevet i en lang række bøger og repræsenteret i mange forskellige bevægelser og foreninger og ikke kun teosofisk samfund.

Biskop Jan

Teosofien og kirken

Biskop Wedgewood's beretning viser, at kirken blev etableret af medlemmer af Det teosofiske Samfund som en katolsk, kristen kirke, hvor man som teosof kunne modtage de katolske sakramenter og tage del i den kristne gudstjeneste – privilegier, som man havde oplevet, ofte var blevet dem nægtet i de ældre kirker, især kirker med den katolske tradition.

Kirken blev ikke etableret som en del af Det teosofiske Samfund. Det var heller ikke meningen, at menigheden, hverken lægfolk eller gejstlighed, skulle være teosoffer. Der var tale om en teosofisk kirke i

ordets sande betydning — guddommelig visdom. Da den guddommelige visdom er ubegrænset, kan den aldrig begrænses til bestemte mennesker eller organisationer. Visdommen søges hele tiden, men den er hele tiden vigende. ”Slør efter slør vil forsvinde, men der må være slør på slør bagved”. Denne kirke måtte være kirken for ”søgere af lyset” fra den guddommelige visdom. Det må derfor være en kirke med religiøs og filosofisk frihed til at søge, hvad enten søgeren tilhører en filosofisk retning eller ej, er orienteret mod kristendommen eller ej eller mod nogen religion i det hele taget.

Den eneste betingelse for et medlemskab er, at man viser ærbødighed over for sakramenterne og i sin kirketjeneste benytter den almindelige liturgi, der er blevet godkendt

af de biskoppelige grundlæggere og deres efterfølgere.

Det er rigtigt, at Principforklaring og kort læresammenfatning indeholder meget, der i almindelighed kaldes for ”teosofi”. Det er uundgåeligt, fordi både kirken og teosofien består af søgere af sandheden, og for så vidt som virkelig sandhed findes, vil den svare til sandheden hos begge grupper eller hos enhver anden sandhedssøgende retning. Liberal katolsk kirke kan i sandhed gå ind for mottoet hos Det teosofiske Samfund: ”Der er ingen religion højere end sandheden”. Så længe ingen forsøger at påføre andre sin trosopfattelse og sin opfattelse af sandheden, er der intet grundlag for konflikt eller uorden mellem de to retninger, der stadig har en stor overlapning af medlemmer fra begge retninger.

Påske 2020

Af Kenneth Christensen

Det har i sandhed været et ejendommeligt forår uden offentlige tjenester. Jeg har tilgængæld opholdt mig i kirken det meste af tiden, idet min midlertidige hjemmearbejdsplads er sat op dér. Kristus og jeg deler kontor. Samtidig har den generelle situation betydet, at min rejse til Kaukasus i påske blev aflyst, hvilket gav nogle andre muligheder rent kirkeligt.

Skønt offentlige tjenester er forbudt, må man gerne lave private legeaftaler. Bare det er den samme man leger med.

Så ud af kirken røg hjemmearbejdspladsen, og så skulle der ellers være fuld skrue på påskemysteriet i dets fulde omfang med min "legekammerat", Max.

Palmesøndag

Botanisk Have, som tidligere har været leverandør af palmegrene var selvfølgelig coronalukket, men indehaveren af den lokale planteskole forbarmede sig over mig, og skaffede et par grene fra sine forældres palme. Og herefter kunne alterkorset og Mariaalteret pyntes med palmer.

Det helt særlige ved palmesøndagens messe — ud over velsignelsen og uddelingen af palmeblade — er den specielle salme hvor præsteskabet, Max og mig står uden for kirkerummet med en lukket dør og synger hvert andet vers, mens menigheden sidder i kirken og synger hvert andet vers. Johannes var heldigvis på besøg den dag, og kunne sidde og symbolisere en fuld menighed. Det blev ikke den eneste gang den påske, hvor en spartansk beemanding i et mindre kirkerum måtte læne sig op af symboliseringen, for at løfte en dybere mening ud af det.

Herefter følger palmeprocessionen ind i kirken, som en genspejling af Jesu indtog i Jerusalem med fest, farver og højt løftede palmegrene, hvor skarerne sang hosiana i det høje, for kun få dage efter at skrige, Korsfæst, korsfæst!

Således vil palmebladet, som uddeles, i det kommende år bestandsigt minde en om at fokusere på det evige, da det midlertidige forgår.

Sic transit gloria mundi, således forgår al verdens herlighed.

Skærtorsdag

For første gang i historien var CW Leadbeaters Kirkes alter udsmykket med samfulde 18 lys. Messen er en fest for indstiftelsen af nadverens sakramente. For at markere dette foretog Max og jeg en højtidelig udendørs procession under afsyngelse af alle fire vers af Adeste Fideles. Max gik baglæns med røgelseskarret og jeg gik med monstransen med sakramentet højt løftet.

Skærtorsdagsmessen varsler på én gang både et ophør og en ny begyndelse. Ophør ved at alle de tiloversblevne nadverbrød, som måtte opbevares i tabernaklet bliver spist op, og en ny begyndelse, ved at der på denne dag konsekkreres en ekstra hostie, som i det kommende år både skal sikre Herrens nærvær i kirken og også bruges til at sætte i monstransen ved særlige liturgiske fester.

Det er ligeledes på denne dag at de hellige olier, der skal bruges til dåb, konfirmation, helbredelsestjeneste m.v. i det kommende år, bliver konsekkreret af biskoppen. Men på grund af coronasituationen er denne handling udsat til den 14. juni, hvor Biskop Jan vil celebrere i CW Leadbeaters Kirke. Hvis ellers situationen tillader det.

Skærtorsdag – fortsat

Efter en frokost, en træplantning og et spil kroket var det – symbolsk – blevet aften, og dermed tid for gravprocessionen. På Mariaaltret var der opstillet et ekstra tabernakel med en blå lampe og to bittesmå lysstager.

Max var udpeget til at være Maria vagt og indledte med at læse Maria-andagten. Ledsaget af den magtfulde musik fra Parsival gik jeg herefter, meget langsomt, den lange vandring op til den kosmiske bjerghule (Mariaaltret) med livet (sa-

krammentet) og indvarslede dermed *Brahmas nats* komme. Max tændte de to små lys og trådte et lille skridt frem for at tage imod, idet det, som jeg repræsenterer, ikke kan træde ind i det, som Max repræsenterer. Sakramentet blev lagt i graven, tabernakel døren lukket, og alt blev atter tomhed og øde.

Langfredag

En dag for meditation og eftertænkksomhed. Blomsterne og lysene samt øvrige effekter og udsmykning var fjernet fra altret. De hvide duge var fjernet og – praktisk nok – lagt til vask. Tjenesten indled-

tes med at Max – for første gang! – ledte en prim. Derefter blev der spillet et uddrag fra Brahms *Requiem* til understregning af intetheden. En enkel Maria-andagt rettede opmærksomheden mod hendes domæne. Mere Brahms og derpå den mystiske og ejendommelige tjeneste korsets hyldning med sin knæfaldsprocession gennem kirken frem mod det tomme alter som et råb i skoven – eller snarere i ørkenen.

Påskelørdag

Stadig i tomheden indledes med Maria-andagt og derefter forspillet til Parsival. Der nu var kommet duge på alteret og de seks strålestager. I vestenden af kirken var et bord med de fem korn, det tregrenede lys, kul og kar og den nye ild. Solen havde skinnet kraftigt om formiddagen – lige til at tappe fra – mens jeg brugte for min del brugte tiden på at lede efter mit brandglas. Det dukker garanteret op om en uges tid ...

Velsignelse af ilden og det tregrenede, skifte til hvid kåbe, og derpå endnu en anræbende knæbøjningsprocession, der glider lige over i påskelysets tænding umiddelbart efterfulgt af en symbolsk fremstilling af Jesu prædiken for dem i forvaring i de tre dage han var i dødsriget: evangelielæsningen mod nord. Alteret tændtes og varslede genopstandelsen.

Mens sidste sats fra Mahler *Opstandelsessymfoni* trillede i gang, pyntedes altret med yderligere 12 stager og blomster samt den røde lampe, klar til at blive tændt, når tiden var inde. Når det var dags vandrede jeg atter op til bjerghulen, hvor Max vogtede og nu atter havde tændt de to små lys. Da han så, at jeg nærmede mig, rejste han sig for at gøre sig klar til at overdrage Livet til den nyskabte verden. Han trådte frem med det allerhelligste og akkompagneret af det ene crescendo efter det andet vandrede jeg ned fra bjergene og lagde det allerhelligste tilbage i altrets tabernakel og den røde lampe blev tændt – "Lad der blive lys, og der blev lys!"

Aftenen afsluttedes med en vesper – for første gang i CWL's historie. En, meiner Meinung nach, fantastisk tjeneste, hvor vi, der har henslæbt Gud ved hvor mange in-

karnationer i klostre rundt omkring, får lejlighed til at svømme helt hen i lovprisningshymner fremført på de ældgamle psalmodier.

Kristus er opstanden – ja, sandelig, han er opstanden!

Påskesøndag

Johannes deltog også i denne tjeneste og slog formfuldent på gongongen. Denne messe er egentlig den mindst interessante af påskens tjenester, og dog er den alligevel et værdigt punktum og en stadfæstelse af det, som blev sat i gang aftenen i forvejen. Verden er atter belivet og vi kan ånde lettet op.

Nu venter vi bare på at restriktionstiden hører op, så vores liv kan vende tilbage til det kendte, og vi på ny kan afholde offentlige tjenester. Og dog må vi ligesom ved hver ny skabelse imødesee, at der i den ydre verden kan være forandringer, som tilkendegiver, at verden er nået et lille trin højere op på erkendelsens trappestige.

Afhandling om miljø og dyrevelfærd

Af Maximilian M. Christensen

Min baggrund for at skrive denne afhandling

I forbindelse med mine forberedelser til denne afhandling har jeg fundet frem til nogle teologer, der er gået i forsvar for moder jord og Guds skaberværk, hvilket har været noget af en øjenåbner for mig, da jeg ikke var klar over, at der faktisk er et netværk af disse. Ved mere eller mindre en tilfældighed opdagede jeg, at der faktisk er teologer, som har skrevet om valgte emne, og at der faktisk er udgivet flere bøger herom. Jeg støde på bogen ”Klimaklar Kristendom”, der ovenikøbet er skrevet af en lokal folkekirkepræst fra samme by som mig, der hedder Martin Ishøy. Han afholder samtalesaloner i Sankt Jørgensbjerg Sognegård, som jeg med stor interesse har været til. Det er i første omgang denne bog, som jeg har anvendt i mit udgangspunkt ift. denne afhandling, ved at gennemgå bogens litteraturhenvisning er der meget inspiration til videre læsning i forhold til kristen syn på Herrens skaberværk, og hvordan vi som mennesker er forudbestemt vil at være Guds forvaltere her på jorden og hvordan vi bør forholde os til den livsmission vi har fået tildelt her på moder jord. Der er noget andet syn end det som jeg har haft af

kristendommen end til nu, da det nye testamente primært har fokus på næstekærlighed i forhold til vores medmennesker og dette har der været mit primære fokus indtil nu.

Martin Ishøy. Teolog og Folkekirkepræst i Roskilde domsogn.

Introduktion

I forlængelse af min foregående afhandling der handlede om vegetarisme set ud fra både en teologisk og teosofiske synsvinkel har jeg i forlængelse heraf valgt, at denne skal omhandle et andet aktuelt emne der er højaktuelt netop nu, nemlig klima og miljø situationen, hvor jeg vil anskue denne problematik via en teosofisk og kristen vinkel på bæredygtighedsproblematikken, set i forhold vore tids samfundsproblemer. Et forsøg, der er særlig vanskeliggjort ved, at vi, som du ved, ikke har nogen guddommelige skrifter, vi kan ty til herom, der kan fortælle os specifikt, hvordan vi skal leve vores liv, i forhold til at undgå og forebygge klimakatastrofer.

Der er i disse år enorm fokus på jordens klimatilstand, hvilket er kommet til udtryk både indenrigs- og udenrigspolitisk. Indenrigspolitisk fordi det var hovedtemaet i vores seneste folketingsvalg og globalt set fordi forskere generelt set løbende giver udtryk for stærke bekymringer for vores planets fremtid. Også fordi FN har lavet nogle såkaldt ”verdensmål”, som mange lande har skrevet under på, at de vil nå inden år 2030 med henblik på, at bremse op for naturkatastrofer og skabe bæredygtighed på miljøområdet. En række, af de største klimasynderlande har valgt ikke at skrive under på denne aftale (eksempelvis USA, Indien, Kina, Rusland).

Problemet ved at skrive en afhandling om valgte emne ud fra en kristen kontekst er også, at Jesus ikke forholdt sig til klimaforandringerne, hvilket vores kirkes grundlæggere heller ikke gjorde, så hvad gør vi når disse ikke har fortalt os hvordan vi skal forholde os til vores

klodes tilstand, og de aktuelle udfordringer vi står overfor i vores tid i forhold til bæredygtighed og miljøvelfærd? – Vi må se deres lære i et nyt lys.

Dog har teosofferne og vores kirkes grundlæggere opfordret menneskeheden til at fremme vores menneskelige udvikling og evolution ved at udvise ansvarlighed over for naturens orden, og være gode ved den, ved at udvise næstekærlighed overfor alt levende. Måske var disse i sandhed nogle af de første aktivister, der var langt forud for deres tid og måske dengang for over 100 år siden i kraft af deres åndelige evner fornemmede, hvor vores industrialiserede tilværelse ville føre til på sigt. Os der er mindre privilegeret, må selv finde svarene ud fra den kristendomsforståelse vi er udstyret med, til at navigere i forhold til vores Kristus-discipelskab, alternativt må vi blive bedre til at tune ind på Helligånden, hvis vi da ikke som de færreste oplever Kristus nærvær i

drømme eller har klarsyn der kan understøtte os med guddommelig indsigt i forhold til hvordan vi håndterer verdenssituationen.

Forvaltere for Guds skaberværk

I førortalte bog af Sognepræst Martin Ishøy står der: Kristendommen lægger på mange måder op til en økologisk korrekt, miljørigtig, skabelsesbevidst livsform og selvforståelse, hvor alle Guds skabninger lever og blomstre i harmoni med hinanden. Han anser mennesket for at være Guds forvalter her på jorden ved at henvise til første testamente i biblen, fordelt med et særligt ansvar i forholdet mellem Gud, mennesket og de øvrige skabninger. Der skal bruge sine evner til løfte den opgave Gud har givet os, ved på en og samme tid dyrke og vogte haven.

I forhold til om kristne i den forbindelse kan tillade sig at spise andet end plantebaseret føde, henviser jeg til

min foregående afhandling om netop dette emne. Men det skal her nævnes, at Martin mener, at kristne bør leve vegetarisk, da der i skabelsesberetningen fremgår, at Gud gav mennesker planter til føde (efter syndfloden blev det undtagelsesvis ok, skulle Gud have sagt til Noa). Menneskedes forvalteransvar var ikke, at udnytte dyrene, men at holde styr på dem, som vi ser det fortalt i forhold til Noas ark beretningen, hvor disse værdifulde enestående skabninger skulle reddes for at gå under.

Forfatter Martin Ishøy henviser også til det kristne dobbelte kærlighedsbud. Hvor det første bud lyder: *Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og sind.* Det andet. bud lyder. *Du skal elske din næste som dig selv.* Hvormed en menneskelig kærlighed, som ikke også er kærlighed til Gud faktisk ikke er kristen næstekærlighed. Næstekærlighed er i følge hans overbevisning at elske, hvad Gud elsker,

og Gud elsker skabningerne blomstring og lykke. Hvilket jeg ser som en udfordring, vis man ikke tror på Gud eller har en lille Gudstro eller Gudsoverbevisning.

Som Guds forvalter skal menneskets adfærd ære Gud og bidrage til vore planets udvikling. Hvilket var formålet med at Gud skabte Adam og Eva netop med dette formål for øje, at give dem ansvar over paradishaven, som de skulle hjælpe ham med at passe og hvad mennesket gør har relation til Gud og gør ham ære ved at handle i overensstemmelse med hans ønsker, eksempelvis ved at skåne miljøet. Verden er ikke til for menneskets skyld, men pga. Guds kærlighed til mennesket.

Jesus den forbilledlige forvalter

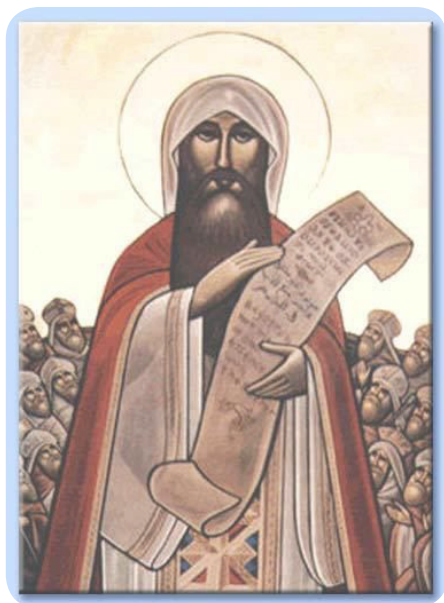
IMarkusevangeliet fremgår et af de måske mest bibelcitater: *Hvis nogen vil gå i mit spor, skal han fornægte sig selv og tage sit kors op og følge mig...* Hvilket henviser til at vi skal studere Jesus fortællingerne levevis, prædikerne etc. for at opnå den rette indsigt heri og bestræbe efter bedste evne at leve som hans forbilledlige eksempel.

ILukasevangeliet er et andet kendt bibelcitater der lyder *den som har ofret skal få det mangefold igen...* . Det citat har mange tolket i retning af, at vi bør leve simpelt og leve efter princippet *need to have* i stedet for

nice to have. En forståelse og tendens som var meget udbredt i middelalderens kristne selvforståelse, hvor man anså det fromme liv for idealet.

Idet gamle Testamente skildres Rigdom generelt som en gave fra Gud, hvilket gnostikerne dog har en anden mening om. Så det ser ud til at der langt hen af vejen i oldkirken var delte holdninger til dette emne og modstridende måde at leve på som forvaltere for Guds skaberværk. Hvor Lukas blandt teologer bliver opfattet som de fattiges evangelist, da han herved opfordrede til denne levevis bl.a. på grund af følge bibelcitater: *Salige er I, som er fattige og saglige er I, som hungrer, thi I skal mættes*. Der må her være tale om regnskabets time i forhold til Kristi tilbagekomst, hvor de frommeste kristne vil opnå åndelig belønning ved at komme i paradiset i modsætning til dem, som ikke har fulgt den rette korsvej. Hvilket understøttes hos Mattæus, som skriver: *Salige er de, som hungrer og tørster efter retfærdigheden*.

Valentin (100-160) var den mest berømte og den tids mest indflydelsesrige kristne gnostiske teolog. Han grundlagde en skole i Rom. Ifølge Tertullian var Valentin kandidat til at blive biskop i Rom, men da en anden blev valgt, startede han sin egen gruppe.

Gnostikernes syn på vores problemer

Jeg vil i dette afsnit forsøge at give en gnostisk analyse af vores samfundsproblemer og hvad de i bund og grund er baseret på, set ud fra en generel betragtning. Som du ved, består de af en broget buket med forskellige syn på tingene, men når alt kommer til alt, er de sat i bås som gnostikere pga. nogle fællestræk af akademiske teologer.

Ifølge Valentinus er uvidenhed og vildfarelse roden til lidelse og vores samfunds situation og jordklodes problemer og vores frelse beror på viden og indsigt (gnosis).

På det menneskelige plan skyldes vores problemer nogle grundkaraktertræk, som eksempelvis begærlighed og havepsyke ift. ubehersket passion efter at besidde materielle ting, hvilket fører til uansvarlig lyst overforbrug pga. ligegyldighed og ubekymrighed, hos det materielle menneske. Frådseri og trang til griskhed samt kærlighed til mammon, kendetegner en person som er under demiurgs¹ kontrol.

¹ Demiurg er navnet på verdensbygmesteren inden for gnosticismen. Ordet kommer af græsk: demios (= "offentlig") + ergos (= "arbejdende"), og det betyder derfor egentlig "offentlig bygmester". Han skulle efter sigende være blevet født af Sofia (= "Visdom") uden Guds vidende, og bærer navnet Samael (= "Blind gud"), som også er det jødiske navn for dødsenglen, svarende til Kristendommens Satan.

Demiurgen kan ses som en falden engel, der bilder sig ind at være Gud, fordi han kan forme verden med hænderne. Han fik efterhånden sit eget hof med åndelige og guddommelige væsner og egne engle. Det gjorde ham overmodig og blind for den virkelige gud, og han erklærede: "Jeg er Gud, og der er ingen anden gud ved siden af mig."

Mennesket skal indse, at det er forbundet med det guddommelige univers og skal påbegynde sin personlige og spirituelle udviklingsvej med henblik på, at genetablere og genforne denne relation, hvorved den åndelig udvikling udvikles og man herved begynder, at leve mere og mere i overensstemmelse med universets og de guddommelige love. Det udtrykkes i gnosticismen som livsgnist, der forbinder os med det ophøjede som engle og Helligånden ansporer os til at følge så vi herved kan leve liv i tro, visdom og dyd og lade os lede af det indre formanende lys og lede vores sjæl på rette vej og jo højere du kommer i din spirituelle udvikling jo lettere bliver det for dig at sanse og fornemme engleuniverset og herved følge de usynlige hjælpers anvisninger, hvilket lavere udviklet individer nærmest ikke er i kontakt med, fordi de lever i den dyriske vreden, om man så kan sige ifølge gnostisk litteratur.

Mennesket er lysets børn, og deres sande borgerskab er i himlen. (Fil. 3:20)

Vejen til Kristus hjerte

Forfatteren E. G. White skriver i sit værk Vejen til Kristus, at vi er nødt til at ændre vores hjerter og at der skal en kræft til, som virker indefra samtidig med et nyt liv opstår

ovenfra før mennesket kan forvandle synd til hellighed: ...*Denne kraft er Kristus. Hans nåde alene kan levendegøre sjælens døde evner og drage den til Gud og hellighed. Frelseren sagde: Ingen kan se guds rige, hvis han ikke bliver født på ny, det vil sige får et nyt hjerte, nye ønsker, hensigter og bevæggrunde, som leder til nyt liv... (John 3, 3.) Hvis du vil arbejde sådan, som det er Kristi hensigt... vil du føle trang til en dybere erfaring og et større kendskab til guddommelig ting... Du vil bede inderligt til Gud... Din tro vil blive styrket og din sjæl drikke dybere af frelsens kilde... Gud har ikke givet os lyset blot for vor egen skyld, men for at vi skal bringe det videre til andre.* Jeg synes at disse udsagn giver god mening i forhold til klimaproblemernes fremtid set med kristne briller i forhold til at løse klimakrisen, der siger noget om, hvordan vi som mennesker er nødt til at udvikle vores åndelighed, for at der kan ske en global kæmpeforandring på klimaområdet.

Afhandlingen om miljø og dyrevelfærd fortsætter i næste nummer af Sanctus

Der er taget mange forholdsregler i forbindelse med coronavirussens raseren. Her er det den hviderussiske metropolit Pavel af Minsk, der udstyret med en undergørende ikon er på vej op i en helikopter den 22. marts for at sprinkle vievand ud over byen, for at "Herren må beskytte Hviderusland og dets fromme folk mod den ødelæggende epidemi."

I anledning af CW Leadbeaters dag den 29. februar, var portrættet i kirken i Jyllinge af kirkefaderen udsmykket med en boa. Den stedlige ansvarshavende præst er fuldt overbevist om, at det ville have moret den gamle.

Kan man beskrive "ånden" i LKK?

For at besvare dit spørgsmål vil jeg læne mig op af det skrift, jeg selv blev præsenteret for, da jeg i sin tid skulle forberede mig på at modtage ordinationerne i kirken. Det er et skriv af Biskop William H. Pitkin, som har vundet almindelig accept, som forberedelse af kandidater til ordinationer, i og med at den blandt andet sætter ord på LKKs ånd. Jeg blev også anbefalet, at studere de største af verdens religioner, så jeg havde en forståelse for dem, netop så jeg kunne forstå og sympatisere med de forskellige trosretninger. Pitkin skriver: *Kandidaten bør kunne forstå, at alle religioner fører frem til Gud, og kan inspirere menneskene til at leve et bedre liv.* Denne indgangsvinkel til alle verdensreligioner, ser du også beskrevet som et væsentligt element i kirkens officielle dokument: Principforklaring og kort læresammenfatning. LKK er meget accepterende og inkluderende i forhold til folks tro og holdninger, dette gælder også i forhold til at kirken frit uddeler sine sakramenter, som hjælp til den enkeltes udvikling, til alle der ønsker at modtage dem, uden restriktioner, og uden at man behøver at være medlem af kirken. Der er dog samtidigt et vist fundament, som man i LKK baserer sig på. Det er min erfaring, at mennesker der føler

sig tiltrukket af LKK, har holdninger der er i overensstemmelse med de principper, som LKK hviler på. Disse principper beskrev jeg i sidste nummer af Sanctus. Yderligere har den Internationale Bispesynode generelt godkendt forfatterskaberne af Leadbeater, Wedgewood og Pigott som udtryk for ånden i kirken. Biskop Leadbeater: *Videnskaben om sakramenterne, Den indre side af de kristne højtider, Den kristne trosbekendelse*, samt bogen *Kristen gnosos*. Wedgewood: *The Presence of Christ in the Holy Communion*. Pigott: *Hvor vejene skilles* (som kan findes i tidligere numre af Sanctus, som en serie). Og endvidere *Esoterisk Kristendom* af Annie Besant. I disse bøger fremføres kirkens grundlag, sådan som den i almindelighed godtages af LKK, og som i stort omfang motiverede til dannelsen af kirken i begyndelsen.

Et af principperne i disse bøger er blandt andet reinkarnationstanken, et andet er kirkens holdning til synd, som ofte betegnes som at afvige radikalt fra det, der almindeligvis accepteres indenfor kristendommen. LKK ser ikke mennesket som et syndigt menneske, men snarere en guddom i sin vorden, på vej mod fuldkommengørelse.

Biskop Jan

Nyheder og program

juni – september 2020

Nordjylland

Det er en stor glæde, at energien samler sig omkring opvækkelse af Sankt Maria Kirken i Nordjylland. LKK har en lang tradition for at være repræsenteret i det Nordjyske. Derfor vil jeg ordinere Per Huldrup til præst, lørdag d. 24. oktober. Herefter vil Per fungere som ansvarshavende præst for Sankt Maria Kirken.

Indtil videre er følgende planlagt:

- Fredag d. 23. oktober vil der for medvirkende kleresi være ceremoniprøve kl. 13:00.
- Lørdag d. 24. oktober afholdes præsteordination kl. 11:00.
- Søndag d. 25. oktober kl. 11:00 vil Per forrette sin første messe.

Yderligere information vil blive offentliggjort i næste nummer af Sanctus.

Aarhus Sankt Gabriels Kirke

Søndag d. 6. september er det ligeledes en stor glæde, at jeg kan give Preben Valeur akolyttens grad, som er den sidste af de mindre ordinationer.

Søndag d. 6. december vil Preben tage endnu et skridt i kirkens ordinationssystem. Her vil han modtage subdiakonens ordination.

Biskopskonsekrationen i Stockholm

Pga. corona situationen er Krister Fasts bispekonsekration i Stockholm udsat i flere omgange.

Jeg vil offentliggøre nærmere information, når den bliver tilgængelig.

Biskop Jan

Generalforsamling i LKK 2020

Generalforsamlingen, som blev annonceret i forrige nummer af Sanctus, blev som bekendt aflyst på grund af Coronasituationen. Den er derfor flyttet til den 9. august og foregår efter tjenesten i Biskop CW Leadbeaters Kirke i Jyllinge.

Coronaforholdsregler

Selv om vi nu igen har fået lov til at afholde offentlige tjenester, følger kirken stadig myndighedernes retningslinjer ang. corona. Man kan derfor regne med, at der lokalt bliver taget de nødvendige forholdsregler om god hygiejne og hensigtsmæssig adfærd i det offentlige rum. Således må vi desværre meddele, at personer med symptomer på covid-19 bør isolere sig hjemme og ikke deltage i tjenesterne.

Sankt Gabriels Kirke, Aarhus

Lysets Hus, Posthussmøgen 11C, 8000 Aarhus C

Konto: 1551 2377195

Tjenesteliste

Der er efter tjenesterne mulighed for et let vegetarmåltid og kaffe/te med kage for kun 30 kr. Herunder er der også mulighed for at stille spørgsmål til messen og kirken som helhed.

Sønd. d. 6. september, kl. 11.00

13. søndag efter Trinitatis

Helbredelsestjeneste og sangmesse ved biskop Jan. Akolytordination.

Farve: grøn. Motto: gode gerninger.

Sønd. d. 4. oktober, kl. 11.00

17. søndag efter Trinitatis

Sangmesse. Farve: grøn. Motto: Åndelig udvikling.

Maria Magdalene Kirke, Nordsjælland

Hansensvej 10, 1. tv., 3400 Hillerød

Konto: 9570 12734344

Tjenesteliste

Sønd. d. 23. august, kl. 11.00

11. søndag efter Trinitatis

Visdomsmeditation og sangmesse.

Farve: grøn. Motto: dømmekraft

Sønd. d. 20. september, kl. 11.00

Sankta Sophia, visdommen

Visdomsmeditation og sangmesse ved biskop Jan. Farve: hvid

Efter tjenesten er der kaffe med brød eller kage. Birgit introducerer rosenkransen

Helligånds Oratorium, København

c/o Simone Andersen, Brumleby 103, 2100 København Ø

Konto: 5396 248326

Tjenesteliste

Sønd. d. 14. juni, kl. 10.30

Søndag i festugen for Corpus Kristi

Påkaldelse af verdensmoderen, helbredelsestjeneste og messe. Farve: hvid.

Sønd. d. 13. september, kl. 10.30

Søndag i festugen for Marias fødsel

Påkaldelse af verdensmoderen, helbredelsestjeneste og messe. Farve: violet. Motto: talens kontrol

Sønd. d. 11. oktober, kl. 10.30

18. søndag efter Trinitatis

Påkaldelse af verdensmoderen, helbredelsestjeneste og messe. Farve: hvid

Biskop CW Leadbeaters Kirke

Sommervej 11, 4040 Jyllinge

Konto: 5396 0248423

Nyheder

I weekenden d. 11-12 juli vil biskop Jan komme på visitats i Biskop CW Leadbeaters Kirke. Det bliver en weekend pakket med tjenesteelementer, som vi sjældent har mulighed for at deltage i.

Lørdag d. 11. vil der være mulighed for at modtage **konfirmationenes sakramente**. Interesserede heri bedes kontakte Kenneth på nedenstående tlf. eller mail.

Samme dag vil vore to altertjenere, Max og Johannes, modtage klerkens grad ved Jans hånd. Det er den første af de små ordinationer, som med tiden leder frem mod præsteskabet.

Med hjælp fra flere fra menigheden, har kirken anskaffet sig et sæt med 7 strålejuveler til lysestagerne på altret. Disse sten vil blive konsekkreret af Jan søndag den 14. juni.

Traditionelt bliver de hellige olier for det kommende år konsekkreret skærtorsdag, men pga. den situation vi har haft i foråret, har flere lande, bl.a. Danmark, valgt at udsætte dette. Når olierne er velsignet, vil de blive fordelt til de fordelt til de øvrige kirker i landet til brug ved bl.a. dåb, helbredelsestjenester og konfirmationer.

Tjenesteliste

Alle er velkommen, men hvis det er muligt, bedes deltagelse i tjenesternerne meldt senest dagen i før på tlf 2874 1721 eller mail kenneth@lkk-dk.dk.

Sønd. d. 14. juni, kl. 10.30
Corpus Christi

Sangmesse med sakramental procession. Farve: hvid.

Lørd. d. 11. juli kl. 19.00
Evt. konfirmation, klerkeordination, helbredelsestjeneste og velsignelsesandagt.

Sønd. d. 12. juli, kl. 10.30
Søndag i festugen for Skt. Knud
Sangmesse ved biskop Jan. Farve: rød.

Sønd. d. 9. august, kl. 10.30
9. søndag efter Trinitatis
Sangmesse. Farve: grøn. Motto: tilid.

Efter tjenesten 9/8 afholdes den ordinære generalforsamling, som var annonceret i forrige nummer af Sanctus. Alle er velkommen. Det er muligt at deltage via Skype, søg efter Rev. Kenneth Christensen. Mødet starter kl. 13:00.

Sønd. d. 6. september, kl. 10.30
13. søndag efter Trinitatis
Sangmesse. Farve: grøn. Motto: gode gerninger.

Sønd. d. 4. oktober, kl. 10.30
Søndag i festugen for Skt. Michael og alle engle
Sangmesse. Farve: hvid.

CW Leadbeaters hovedværk

Videnskaben om sakramenterne

er udkommet på dansk

køb den i din lokale menighed

CW Leadbeaters bog *Videnskaben om Sakramenterne* er udkommet på dansk i bogform. Den er blevet til i et samarbejde mellem udgiveren Else Marie Post og liberal katolsk kirke og udkommet på forlaget Books on Demand.

Bogen er en videnskabelig undersøgelse af den effekt gudstjenesterne har på de indre planer. Den indeholder en beskrivelse af den revision af den gamle tjenesteform, Leadbeater og Wedgwood gennemførte i kraft af grundig teologisk forståelse og med hjælp af clairvoyancens nådegave. Bogen indeholder gengivelser af den gradvise opbygning af den åndelige bygning, som rejser sig un-

der messen. Samtidig er bogen også et dybt kig ned i den særlige esoteriske kristendom, som er liberal katolsk kirkes særlige kendetegn. Det bevidste samarbejde med englenerne bliver beskrevet indgående, og kirkens brug af de syv stråler med tilhørende juveler forklares omhyggeligt.

Videnskaben om sakramenterne kan læses som en indføring ind i en fantastisk verden af ceremoniel, kristen, hvid magi og er et lækkert og nyttigt opslagsværk for den som er interesseret i den liberalkatolske niche i religionernes verden.

Ved køb i LKK koster den 320 kr.

